

[Arbejds- og boligministeren.]

problem; det har man også i en lang række andre lande. Jeg har foran mig liggende en rapport fra England, hvor man netop har arbejdet meget ihærdigt med det; man har dér siden 1945 haft en låneordning, hvorigennem man har udlånt 6,9 mill. £, altså mellem 120 og 130 mill. kr., netop til den opgave, vi taler om her. Og man er gået et skridt videre, idet man ikke overlader det til de private at bygge, men det er det offentlige selv, den konservative regering selv, der bygger og derefter lejer de pågældende lokaler ud til en lavere pris end omkostningerne. Jeg kan oplyse, at hvis de pågældende lokaler skulle lejes ud til markedsprisen, ville prisen blive ca. 60 kr. pr. m²; men man lejer dem ud til en pris af mellem 30 og 35 kr. pr. m². Det har den engelske regering naturligvis gjort ud fra ønsket om at sprede erhvervene ud i områder, hvor det har knebet meget, og det resultat, man på dette område har opnået efter 10 års virksomhed, er, at der i den slags værkstedslokaler, småindustri lokaler og værkstedscentre er beskæftiget 190 000 mand. Så kan man naturligvis mere sig med at kalde det en slags socialisme, hvis man vil; men der er nået ganske konkrete resultater.

Så vidt har jeg ikke tænkt mig at gå. Jeg har ment, at vi skulle gå den anden vej, at når vi igangsætter arbejder for at bekæmpe arbejdsløsheden, skulle vi give visse arbejder en drejning over mod noget positivt, således at de også fremover kan give beskæftigelse. Vi skal appellere til visse kredse rundt om i kommunerne, der i dag ikke kan komme i gang med værkstedshuse, om nu at slutte sig sammen og tage den udstrakte hånd, som lovforslaget betyder, om at se at få bygget disse småindustri virksomheder eller håndværksvirksomheder, der varigt giver beskæftigelse; det vil være langt bedre end at bevilge penge til et arbejde, der afsluttes en gang for alle.

Jeg tror, at når man kommer til at drøfte dette i udvalget, vil der blive en chance for,

at vi kan samles om denne opgave, og jeg tror, den har interesse i de videste kredse i vort land.

Med hensyn til det spørgsmål, det ærede medlem hr. Søren Andersen var inde på om de 100 dages ledighed som forudsætning for at kunne komme på beskæftigelsesarbejde, vil jeg gerne sige, at vi kan ikke helt slippe tanken om, at det er en opskolings-, omskolings- og træningslov, der er tale om, men jeg vil gerne henvise til, at forslaget § 11, stk. 4, netop imødekommer det ærede medlems synspunkter ved at give en dispensation fra den strammere regel.

Med hensyn til landvindingsarbejder, som de ærede medlemmer hr. Søren Andersen, hr. Morten Larsen og hr. Alfred Jensen var inde på, kan jeg sige, at mulighederne jo er afgrænset ved de midler, det høje ting, det vil sige finansudvalget, stiller til rådighed, men skulle der i udvalget vise sig interesse for at bevilge flere midler, kan vi da i høj grad tale også om det spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Morten Larsen var for det første inde på spørgsmålet om landvinding og dernæst spørgsmålet om statslån — det er kapitel V.A.-husene — endvidere varmeisolering og en række andre spørgsmål. Det er spørgsmål, hvormed regeringen arbejder så at sige løbende for at finde en fornuftig løsning, men jeg vil gerne specielt om varmeisolering sige, at såfremt der er statslån i huset, så rykker dette — ud fra den betragtning, at man skal have plads for lån til varmeisolering. Denne tanke er altså allerede taget op til endelig løsning.

Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen anstillede nogle økonomiske betragtninger og påkaldte en kreditlempelse. Jeg går ud fra, at det ærede medlem erindrer, at obligationsrenten i løbet af de sidste tre fjerdingår er faldet mere end 1 pct., og at diskontoen er sænket med $\frac{1}{2}$ pct.

Så kort skal jeg gøre det på denne tid af aftenen og i øvrigt sige, at hvis der er detailspørgsmål i lovforslaget, man vil have drøftet, vil jeg være villig dertil.